

080501 Kristi himmelfärds dag Henrik Glamsjö

När Juri Gagarin som första människan i rymden såg sig om där uppe lär han ha sagt: ”Jag ser ingen gud här”. Detta som en slags bekräftelse av kommunistdiktaturens ateistiska propaganda. Nu finns inte det uttalandet med i utskrifterna av konversationen men det spelar ingen roll här idag. Det var ju, i all sin naivitet, en enkel fråga Gagarin ställde: var är Gud? Gagarin menade sig också vara just i himlen och såg inte Gud.

Så det är en relevant fråga: var är Gud? Är han i himmelen? Är han på jorden?

Visst är frågan relevant men den är också naiv. Om Gud är den vi tror att han är inser vi att svaret knappast kan vara lika enkelt som frågan.

Men det är svårt att komma ifrån att kopplingen mellan Gud och himlen är stark. Lärjungarna står kvar och stirrar på mot himlen. Jesus vänder sig själv mot himlen när han ber.

Inte sällan hör man människor säga: ”jag tror inte på någon gubbe på ett moln”, när de vill avsäga sig eller avvisa den kristna tron. Och jag svarar. Nej, jag tror inte heller på en gubbe på ett moln.

Vi kan tycka att Gagarins påstående om Gud var både naivt och kanske provokativt. Men var lärjungarna också naiva eller för den delen: var Jesus det som ju faktiskt for upp till himmelen? Vi måste se närmare på vad himmelen är och vad talet om himlen betyder och står för i Bibeln. Visst fanns det i lärjungarnas världsbild en tanke att himmeln är det okända, det långt borta, det utforskade. Alltså måste Gud bo där.

Himmelen är också oändlig och ofattbart stor. Alltså måste himmelen och Gud hänga samman. Det finns också något stort och mäktigt med himmelen. När vi sjunger Helig i nattvardsbönen sjunger vi om Herren Gud Sebaot. Det brukar översättas: härskarornas Gud. Gud över himmelens alla änglar och makter. Gud är himmelens Gud och han är mäktig – konung.

Så när lärjungarna vänder sig mot himmelen eller när Jesus själv vänder sig för att be mot himmelen vänder de sig mot en hög, upphöjd och mäktig Gud. Någon mycket större än jag. Därför är överskriften för dagen i evangelieboken just: Herre över allt. Han är Herre över världen och vår bön och längtan är att han också är Herre i mitt liv. Helt och fullt.

Ändå kvarstår frågan: är Gud i himmelen, i själva rymden?

Vi hittar vägen till svaret när vi återvänder till platsen där han steg upp. Kvar på Olivberget står lärjungarna. De har precis sett honom, som de följt i flera år, stiga upp mot himmelen. Senare skulle denna händelse formuleras i vår trosbekännelse: ”uppstigen till himmelen, sittande på allsmäktig Gud Faders högra sida.”

Men ett uppstigande förutsätter ett nedstigande och det är det som är evangeliet: det glada budskapet. Gud är ibland oss. Jesus säger det själv: jag har förhärligat dig Fader här på jorden”. Det är Guds härlighet vi sett genom Jesus Kristus. När änglarna sjöng i julnatten sjöng de: ”fred på jorden bland människor som han älskar”. Gud har kommit ibland oss. Om himmelen är Guds boning så finns den redan här bland oss, för här bor Gud.

När Jesus lämnade kvar sina lärjungar på Olivberget, så kunde de klart och tydligt se Jerusalems tempel på andra sidan Kidrondalen. Den plats där man tänkte sig att Gud faktiskt hade sin boning. Mitt över altaret som bestod av arken i viken algens tavlor förvarades. Där över hade, tänkte man sig, Gud sin tron.

Redan på gamla testamentets tid började man ifrågasätta detta. Och Paulus säger i sitt tal på Aeropagen: Gud som har skapat världen och allt den rymmer, han som är herre över himmel och jord, bor inte i tempel som är byggda av människohand. Det som hände på Olivberget blev ett slutligt svar på frågan: var bor Gud.

Och svaret som ges redan i GT är: nej det var inte i hus byggda av människohänder. Jesus återvänder till Fadern, den höge och upphöjde. Men det var inte för att försvinna utan för att stanna, för att finnas här och ibland lärjungarna.

Himmelen kanske inte så mycket det som är ovanför våra huvuden där bakom regnmolnen utan den plats där Gud är, Guds boning.

Jesus hade gett lärjungarna uppdraget att förkunna, tala och förvalta de gåvor han hade gett. Jesus säger: Orden du gett mig har jag gett dem. Gud kan skådas i allt skapat. Han har lämnat sina fingeravtryck. Och han är närvarande genom dem som lämnade Olivberget den där dagen. De blev grunden i Guds kyrka vars syfte och mening är att ständigt peka på hans närvaro här bland ibland oss som är hans kyrka. Vi förkunnar ordet han har gett oss och varje söndag firar vi nattvard.

Då är han fysiskt närvarande bland oss. Vi tar emot hans kropp och blod så att vi kan följa samma väg som han har gått – till himmelen. Till sist skall allt bli uppenbart – då när vi lovsjunger inför hans tron i evighet.

Så också denna plats är Guds boning. Inte för att valven är så höga, eller för att Olaus Petri kyrka är så stadigt byggd utan för att här är Kristi kyrka, Guds folk. Gud är här för att här förkunnas ordet och här bryts brödet.

Redan nu ser vi en bit av himmelen närvarande bland oss när vi firar gudstjänst. Så vi kan egentligen svaret på det Gagarin frågar: var är Gud?

Vårt svar är: här mitt ibland oss.